

Τιμόνι και δάχτυλο Μα βρε παιδί μου, πού έμαθε αυτός να κουνιέται τόσο καλά; Για ξένος χορεύει καταπληκτικά. Και παρόλα τα πενήντα πέντε του χρονάκια μια χαρά στέκεται. Δείχνει πολύ νεότερος και είναι γερός. Αχ, και είναι πανέμορφος. Μα προπαντός, είναι πολύ καλός άνθρωπος. Και τρυφερός. Είχαν ήδη περάσει μαζί τρεις υπέροχες μέρες. Φερόταν στην Μπίνι σαν να ήταν η επίσημη αρραβωνιαστικιά του κι όχι μια πληρωμένη γκόμενα. Και για την ηλικία του, ο ΄λντο δεν ήταν καθόλου κακός εραστής. Ήταν κι επαναληπτικός, αμέ... Μωρέ μπράβο λεβέντης, ούτε τριαντάρης να ήταν! Μα το άλλο το καλό του ΄λντο είναι με πόση χάρη και με τι κέφι σκορπίζει τα λεφτά. Ξοδεύει αβέρτα, χωρίς τσιγγουνιές. Και χωρίς να κάνει επίδειξη. Για χάρη της Μπίνι πληρώνει το διαμέρισμα της Χουανίτα, μα δεν αφήνει και το δωμάτιο του στο ξενοδοχείο Νάσιοναλ, όπου δεν πατάει το πόδι του σχεδόν ποτέ. Πολύ κύριος ο ΄λντο. Από τη μέρα που συναντήθηκαν στην οδό Ο δεν έχουν χωρίσει λεπτό. Η μεγαλύτερη, όμως, χαρά της Μπίνι, είναι που τη μαθαίνει να οδηγεί. Κι έχει ανεξάντλητη υπομονή, ακόμα κι όταν η Μπίνι κάνει βλακείες με το αμάξι. Αντί να φοβάται όπως ο σάχλας ο Φρανσουά ή να τη μαλώνει όπως τη μάλωνε ο Ραφαέλ, ο ΄λντο διασκεδάζει με τα καμώματα της, ξεκαρδίζεται στα γέλια... Εντάξει... Ας μην ξεχνάμε πως η Μπίνι είχε κάνει πολλά μαθήματα οδήγησης με τον Αλμπέρτο... Τώρα πια σοφάριζε αρκετά καλά. Μα την αλήθεια, της άρεσε πολύ να οδηγάει. Αν είχε αμάξι δικό της θα βολτάριζε πάνω-κάτω όλη μέρα, μόνο για το γούστο που έχει να είσαι συνέχεια σε κίνηση. Ναι, βρε παιδί μου, η κίνηση. ΄μα δεν κουνιέσαι δεν έχει γούστο η ζωή. Και μια που το 'φέρε ο λόγος, έχει βαρεθεί πια στη ντισκοτέκ. Θέλει τώρα να πάνε στο καμπαρέ του Εθνικού θεάτρου. Εκείνη τη βραδιά έπαιζε ο Σέσαρ Λόπες με το Αβάνα Ανσάμπλ. Ναι, σαξοφωνίστας, πολύ φίλος της. Εξαιρετικός. Αχ, έλα Παπί γλύκα μου... Και η Μπίνι τον φιλάει στο λαιμό, του δαγκώνει το αφτί και κάνει πλοπλόπ, τον κάνει να γελάει, και έλα, αγάπη μου, πήγαινε με, έλα. Μόνο αυτό θέλει τώρα, να χορέψει ως το πρωί. Κι αυτός, όχι, φτάνει πια, όχι άλλο. Ο ΄λντο, που είχε αρχίσει να πίνει από νωρίς, ήξερε πως με άλλα δυο ποτηράκια θα κατέρρεε. Και στην κατάσταση αυτή δεν θα μπορούσε να οδηγήσει... Και η Μπίνι προσφέρεται για οδηγός... Κι αυτός όχι, και πάλι όχι. Κι εκείνη μυζοκλαίει. Κι αυτός όχι, με καμία δύναμη δεν θα την αφήσει να οδηγήσει τη νύχτα. Κι εκείνη γίνεται τώρα απειλητική, άμα δεν την αφήσει να σοφάρει, το πρωί δεν θα του δώσει να βυζάζει το γαλατάκι του. Κι αυτός, ξεκαρδισμένος στα γέλια, της υπόσχεται να την πάει αύριο στην παραλία. Εκεί θα την αφήσει να σοφάρει όσο θέλει. Μα η Μπίνι δώσ' του φιλάκια και σαλιαρίσματα, έλα, αγάπη μου, μια σταλίτσα μόνο, και τελικά ο ΄λντο υποχωρεί, θα την αφήσει να οδηγήσει λίγο, μα όχι όλη τη διαδρομή ως το σπίτι. Είναι επικίνδυνο να οδηγήσει νύχτα, χρειάζεται περισσότερη εξάσκηση. Όταν έφυγαν από τη ντισκοτέκ του ξενοδοχείου Κομοντόρο οδηγούσε ο ΄λντο. Στην οδό 60 του Μιραμάρ, έστριψε αριστερά. Κι όταν έφτασαν στη γωνία της Πρώτης με την 60, απέναντι από το Ενυδρείο, της έδωσε το τιμόνι. Η Μπίνι το έσφιξε με ηδονή. ΄μα βαστούσε εκείνη τη ρόδα μέσα στα χέρια της ένωθε σαν σε κινηματογραφική ταινία. Η ζωή της έμοιαζε σινεμά. Η Μπίνι οδήγησε από την Πρώτη οδό ως τη Δεκάτη. Οδηγούσε καλά, ήρεμη, σίγουρη, στη σωστή ταχύτητα. Ο ΄λντο της είπε μπράβο. Είπε πως λίγο ακόμα ήθελε, και θα μπορούσε να περάσει τις εξετάσεις. Η Μπίνι έστριψε στη Δεκάτη προς την Πέμπτη Λεωφόρο. Στο φανάρι, ο ΄λντο προσπάθησε να ξαναπάρει το τιμόνι, μα αυτή τον ικέτευε να την αφήσει να διασχίσει την Πέμπτη. Εκείνη την ώρα κανένας δεν κυκλοφορούσε εκεί, ούτε η αστυνομία. Ο ΄λντο την άφησε. Τα ίδια στη διασταύρωση της Δεκάτης με την Εβδομή. Και πάλι την άφησε στο τιμόνι. «Αχ, Παπί, μη γίνεσαι κακός.» Και ο Παπί δεν έγινε κακός. Και τέλος, πάλι την άφησε να περάσει μονάχα, τίποτ' άλλο, μόνο αυτό, έλα» να περάσει τη Σιδερένια Γέφυρα. Μα αμέσως μετά, άλλο καπρίτσιο. Η Μπίνι ήθελε τώρα ν' ανέβει μέχρι την οδό 17 και ύστερα να συνεχίσει ως το Βεδάδο. Τελικά, η Μπίνι οδήγησε ως τη γωνία της 21 με τη Ν. «Αχ, αγόρι μου, κάνε μου

αυτό το χατίρι, σε παρακαλώ! Σε ικετεύω, μια μικρή χάρη μόνο, να, τόση δα.» Κι ο ΄λντο συμφώνησε να βάλει η Μπίνι το αμάξι στο γκαράζ. Το πάρκαρε εύκολα. «Είδες, Παπί, που δεν έγινε τίποτα;» Και ο Παπί είδε. Και συμφώνησε, αφηρημένος. Ήταν πια σχεδόν βέβαιος πως ο Τρεσό κρυβόταν στην Αβάνα με το όνομα Αλμπέρτο Ρίος. Από την άφιξη του, πριν από τρεις μέρες, ο Παπί σκεφτόταν και ξανασκεφτόταν το σχέδιο να τον σκοτώσει. Αυτή τη φορά δεν θα τον άφηνε να του ξεφύγει. Εκείνο το βράδυ, ο ΄λντο έπεσε ξερός για ύπνο. Η Μπίνι μπήκε στο μπάνιο κι έκανε ένα γρήγορο ντους. Από την εταζέρα πήρε μια οδοντόβουρτσα, την άλειψε με σαπούνι για τα χέρια και βάλθηκε να βουρτσίζει με μανία τον αντίχειρα του αριστερού χεριού της. Σαπούνισε το δάχτυλο επιμελώς, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στο νύχι. Ύστερα το έτριψε παντού, από το νύχι μέχρι την άρθρωση, με την παλάμη. Σαπούνιζε βιαστικά, με πάθος. Ύστερα από πέντε λεπτά τρίψιμο, έπλυνε το βουρτσάκι, το έβαλε στη θέση του και πήγε στην κρεβατοκάμαρα. Πήρε ένα ιταλικό περιοδικό κι έπιασε να το ξεφυλλίζει καθισμένη στο κρεβάτι, πλάι στον ΄λντο. Ενώ διάβαζε, άρχισε να πιπιλάει με απόλαυση τον αντίχειρα που μόλις είχε πλύνει. Στο μεταξύ, ο ΄λντο είχε πιάσει κιόλας να ροχαλίζει. Ροχαλίζει σιγανά και σούφρωνε λίγο το στόμα του, σαν να ήθελε να δώσει σε κάποιον ένα πεταχτό φιλή. Μέχρι και στο ροχάλισμα ήταν κύριος. Τη μάγευε την Μπίνι το στόμα του ΄λντο. Της θύμιζε το στόμα του Πεπίτο, με τα ίσια δόντια και τα κατακόκκινα χείλια... Ίσως γι' αυτό της άρεσε τόσο πολύ. Ναι, από την πρώτη στιγμή. Εξάλλου, η Μπίνι τρελαινόταν να τον ακούει να μιλά με την τραγουδιστή προφορά της Αργεντινής. Ακόμα, της άρεσε που δεν βρομούσε ποτέ το στόμα του. Αλήθεια, πάντα μοσχομύριζε η ανάσα του. Για την Μπίνι, όταν πήγαινε με άντρες, το χειρότερο πράγμα ήταν να τη φιλήσουν στο στόμα. Μα να φιλάς τον ΄λντο, ήταν μαγεία. Έκλεινε τα μάτια της και νόμιζε πως φιλούσε τον Πεπίτο. Ένωθε πολύ όμορφα με τον ΄λντο. Μακάρι να ήταν όλοι σαν κι αυτόν. Πόσο θα κρατούσε άραγε; Όταν περνούσε λίγος καιρός, η Μπίνι βαριόταν τους άντρες. Το ίδιο της συνέβαινε με όλους, και τότε τους έδιωχνε. Τους έδιωχνε ακόμα κι αν την είχαν βασίλισσα.